

Ang Batong Patuloy na Tinatanggihan

***"Ang batong itinakwil ng mga tagapagtayo ngayon ay naging batong pang-sulok."
Mateo 21:42***

Malapit na ang panahon ng taon kung kailan sisimulang itaon ng buong mundong Kristiyano ang pansin sa mga mabibigat na pangyayaring naganap sa Judea halos dalawang libong taon na ang nakalipas, na nagwakas sa pag-aresto, paglilitis, at pagpapako sa krus ni Jesus, ang Anak ng Diyos, na dumating sa mundo upang maging ang Mesiyas at Hari ng pangako.

Sinasabi ng mga komentador na hindi pa nagkakaroon ng panahon sa kasaysayan ng sangkatauhan na katulad ng mga nagdaang dekada, kung kailan naganap ang napakaraming natatanging pangyayari na nagbago sa buong takbo ng kasaysayan ng sangkatauhan. Gayunpaman, hindi ito totoo kung ihahambing sa kapanganakan, ministeryo, kamatayan, at muling pagkabuhay ni Jesus. Ang mga pangyayaring ito, bagaman nauugnay sa iisang personalidad, ay nagkaroon na ng pangyayanig-daigdig na epekto, at nakatakdang baguhin nang higit pa ang takbo at pananaw ng sangkatauhan sa hinaharap kaysa sa nagawa na nila noon.

Tinanggihan si Jesus

Nakasulat tungkol kay Jesus na "Dumating siya sa sariling bayan, at tinanggihan siya ng sariling bayan." (Juan 1:11). Ito ang agarang sanhi ng pag-uusig na nagdulot ng kanyang malupit at maagang kamatayan. Ang "sarili niyang bayan" ay ang bansang Israel. Marami sa mga karaniwang tao ng bansa ang nagalak sa kanyang mensahe at ilang araw bago ang kanyang pagkapako sa krus ay masigasig nilang pinuri siya bilang Hari. (Juan 12:12-15). Gayunpaman, hindi ganoon ang mga pinuno ng relihiyon. Masamang-masama nilang kinamuhian ang Guro at sa huli ay nagtagumpay sa pag-aresto at pagkapako sa kanya sa krus. Juan 15:25

Lubos na alam ni Jesus na kinamumuhian siya ng mga eskriba at Pariseo. Sa isang pagkakataon malapit sa pagtatapos ng kaniyang ministeryo, nagkuwento siya sa kanila ng isang parabula na napakabagay sa kalagayan kaya't kahit sila'y naunawaan ang kahulugan nito. Ngunit lalo pang tumindi ang kanilang galit, at mas lalo silang nagpasyang patayin siya. Ang parabula ay tungkol sa isang may-ari ng bahay na nagtanim ng ubasan at iniwan ito sa pangangalaga ng mga mag-uukit habang siya'y umalis sa isang malayong bansa. Nang dumating ang panahon ng pag-aani ng bunga, sinugo ng may-ari ng ubasan ang kanyang mga alipin sa ubasan, ngunit pinatay ng mga tagapangalaga na iniwan niya sa pamamahala ang ilan sa kanila at inapi ang iba. Sa wakas, sinugo ng may-ari ang kanyang sariling anak, na iniisip na

igagalang siya ng mga tagapangalaga, ngunit hindi nila ginawa. Pinatay din nila siya. Mateo 21:33-46

Ang may-ari ng ubasan sa parabulang ito ay si Jehova, at ang ubasan ay ang bansang Hudyo. Ang mga tagapangasiwa ay ang mga pinunong panrelihiyon ng bansa, at ang mga alipin na unang ipinadala upang kumatawan sa may-ari ay ang mga propeta. Ayon sa talaan, pinatay ng mga pinunong panrelihiyon ang mga propeta at bato -an ang mga ipinadala ng Diyos. (Mateo 23:37). Ngayon ay pinlano nilang patayin ang Anak na ipinadala ng Ama sa Langit.

Pagkatapos ikwento ni Jesus ang parabula na napakalinaw ang aplikasyon, inisaad niya ang propesiya tungkol sa batong itinakwil ng mga tagapagtayo: "Hindi mo ba nabasa sa mga Kasulatan: 'Ang batong itinakwil ng mga tagapagtayo ay siya ngayong naging pangunahing batong-sulok; ito ang gawa ng Panginoon sa ating mga , at , at kahanga-hanga itong makita.'" Sinasabi ko sa inyo, ang Kaharian ng Diyos ay aalisin sa inyo at ibibigay sa isang bansang magbubunga ng tamang bunga. Ang sinumang matitisod sa batong iyon ay mababali-bali, at sasagasa ito sa sinumang mahuhulog dito." Mateo 21:42-44; Awit 118:22,23

Si Jesus mismo ang batong iyon na itinakwil ng mga tagapagtayo—ang mga pinunong panrelihiyon ng Israel. Ipinahayag ng Propeta Isaias ang isa sa mga dahilan, na nagsasabing, "Walang kagandahan o karilagan sa kanyang anyo, walang makapukaw sa atin patungkol sa kanya." (Isaias 53:2). Sa katotohanan, siyempre, si Jesus ay perpekto,

"banal, walang sala, walang dungis, hiwalay sa mga makasalanan." (Hebreo 7:26). Mabait at maawain siya at gumawa ng kabutihan. Pinagaling niya ang mga maysakit at binuhay ang mga patay. Pinatibay niya ang loob ng mga mahihina ang loob at ipinagkaloob ang awa sa mga makasalanan. Kinondena niya ang Pariseo na nagpasalamat sa Diyos na hindi siya tulad ng maniningil ng buwis at pinuri ang maniningil ng buwis dahil kinilala niya ang kanyang sariling kasalanan at mapagkumbabang humiling ng kapatawaran sa Diyos. Gawawa 10:38; Mateo 11:5; Lucas 18:9-14

Gayunpaman, hindi ito ang mga katangiang hinahanap ng mga eskriba at Pariseo sa taong kanilang tatanggapin bilang kanilang Mesiyas at Hari. Nais nila ng isang Mesiyas na hindi ihahayag ang kanilang masasamang gawa gaya ng ginawa ni Jesus. Hinahangad nila ang isang taong maaari nilang kontrolin bilang isang uri ng marionetang hari, na mahusay na heneral sa pagbuo at pamumuno ng isang mananakop na hukbo ngunit kontento na hayaang sila ang mamuno at samantalahin ang bayan ayon sa kanilang gusto. Kaya, mula sa kanilang pananaw, wala si Jesus na kagandahang kanilang hinangad.

Para sa mga eskriba at Pariseo, hindi tumutugma si Jesus sa kanilang mga inaasahan para sa ipinangakong Mesiyas. Ang ilustrasyon ng batong naging ulo ng kanto ay nagpapahiwatig ng pagtatayo ng isang estruktura. Ang batong pang-sulok ang panimulang punto ng pundasyon, at ang natitirang bahagi ng pundasyon ay inayos at tinapat sa batong

ito. Si Jesus ay hindi lamang ang batong pang-sulok ng espirituwal na templo, kundi siya rin ang "ulo ng kanto ng kinalalagyan ng batong pang-sulok" (corner); ibig sabihin, siya ang pinakamataas na bato na nagbubuklod sa buong estruktura. Kaya nga, ang mga tagapagtayo, na hindi nauunawaan ang uri ng gusaling itinayo ng Diyos, ay itinakwil si Jesus. Hindi nila siya makita ang lugar sa kanilang sariling mga plano, at tinanggihan nilang pakinggan ang plano ng Diyos.

Pinadakila ng Diyos

Ang lahat ng malulungkot na karanasan sa buhay ni Jesus ay dahil itinakwil siya ng mga tagapagtayo. Gayunpaman, ang kanyang pagpupuri sa makalangit na kaluwalhatian kasunod ng kanyang pagdurusa at kamatayan ay katuparan ng propesiya na ang tinanging bato ay magiging ang batong pang-sulok. Hindi siya magiging ulo ng lumang bahay na Hudyo, na lubhang baluktot at binaluktot ng mga eskriba at Pariseo sa pamamagitan ng kanilang makasariling pamamaraan ng pagtatayo, kundi ng isang bagong bahay, isang espirituwal na bahay. Dahil dito, ang paglalagay muna ng batong pang-sulok para sa bagong bahay ay angkop at mahalaga, upang ang buong estruktura ay makasunod sa plano at layunin ng Diyos.

Tungkol sa tapat at muling nabuhay na si Jesus, sinasabi ng Apostol na si Pedro ito: "Kapag lumalapit kayo sa kaniya, ang buhay na Bato—tinanggihan ng mga tao ngunit pinili at mahalaga sa Diyos—kayo naman, bilang buhay na mga bato, ay binubuo

upang maging isang espirituwal na bahay, isang banal na pagkasaserdote, upang maghandog ng mga espirituwal na sakripisyo na katanggap-tanggap sa Diyos sa pamamagitan ni Jesucristo. Sapagkat sa Kasulatan ay sinasabi: 'Narito, inilalagay ko sa Sion ang isang batong pinili at mahalagang pangunahing bato, at ang sinumang magtitiwala sa kaniya ay hindi kailanman mabibigo.' Ngunit para sa inyo na naniniwala, ang batong ito ay mahalaga. Ngunit para sa mga hindi naniniwala, ang batong itinakwil ng mga tagapagtayo ang naging pangunahing bato, at, isang bato na nagiging sanhi ng pagkatisod ng mga tao at isang batong nagpapatumba sa kanila. Natitisod sila dahil hindi nila sinunod ang mensahe - na siyang nakatakda para sa kanila. Ngunit kayo ay piniling bayan, isang kaharian ng pagkasaserdote, isang banal na bansa, pag-aari ng Diyos nang buong sadyang para ipahayag ang mga kapurihan niya na tinawag kayo mula sa kadiliman tungo sa kaniyang kamanghamanghang liwanag. Noong una, hindi kayo bayan, ngunit ngayoy kayoy bayan ng Diyos; noong una, hindi kayo pinagkalooban ng awa, ngunit ngayoy pinagkalooban na kayo ng awa. 1 Pedro 2:4-10

Ang Bagong Bansa

Nang ipaalam ni Jesus sa mga eskriba at Pariseo na ang batong kanilang tinatanggihan ay magiging ulo ng kanto, idinagdag niya, "Sinasabi ko sa inyo, ang Kaharian ng Diyos ay aalisin sa inyo at ibibigay sa isang bansang magbubunga ng tamang bunga." (Mateo 21:43). Sa aral na inalisan natin ng sipi mula

kay Pedro, kung saan tinutukoy niya ang bato at ang bagong gusali na nagsimulang itayo kasama si Jesus bilang ang batong pang-sulok, sinasabi rin niya sa atin ang tungkol sa bansang sinabi ni Jesus na ibibigay ang kaharian. Sinabi niya, "Kayo [ang simbahan] ay ... isang banal na bansa." 1 Pedro 2:9

Maaaring ang bansang Israel ang naging hariang-bansa o kaharian ng Diyos. Sa Exodo 19:5–6, mababasa natin ang pangako ng Diyos sa Israel kung susunod sila sa kaniyang mga batas. "Ngayon, kung susunod kayo sa akin at tutuparin ang aking tipan, kayo ang magiging aking sariling piniling kayamanan mula sa lahat ng mga tao sa lupa; sapagkat sa akin ang buong lupa. At kayo ang magiging kaharian ng mga pari, ang aking banal na bansa. Ito ang mensaheng dapat ninyong iparating sa mga tao ng Israel." Ang mga pangakong ito ay orihinal na ginawa para sa bansang ito. Gayunpaman, dahil tinanggihan nila ang mga propeta, at sa huli ay pinatay nila ang Anak ng Diyos, kinuha mula sa kanila ang kaharian, at, na may panimulang si Jesus bilang punong-bato, sinimulan ng Diyos na bumuo ng isang bagong bansa. Marami ang mga pangako, lalo na sa Bagong Tipan, na tumutukoy sa mga magiging bahagi ng bagong espirital na bansang ito. "Kung tayo'y nagdurusa, tayo'y maghahari rin kasama niya," ay isa sa mga ito. 2 Timoteo 2:12

Ang gawain ng Diyos mula pa noong Pentekostes ay ang pagtawag at pagpili sa mga maghahari kay Hesus-Kristo sa libong-taong kaharian. (Pahayag 20:6). Ito ay magiging isang tunay na kaharian,

bagaman matagal nang hindi napapansin ang katotohanang ito sa malaking bahagi ng mundo ng Kristiyanismo, ngunit nauunawaan ito ng mga apostol at ng Maagang Simbahan. Sa katunayan, naniwala sila na malapit na ang maringal na kaharian ng Mesiyas. Alam nila na babalik si Jesus upang itatag ang kahariang iyon sa lupa, at wakasan ang mahabang gabi ng pag-iyak at kamatayan sa mundo. Sinulat ni Pablo, "Malapit nang magwakas ang gabi; malapit nang sumapit ang araw." Roma 13:11,12

Ito ang magiging araw na magmumula sa paghahari ni Cristo, na itinaas bilang punong-sulok sa estruktura ng kaharian ng Mesiyas. Tunay nga, ito ang araw na ihahatid ng Makalangit na Ama. Gawa Niya ito, at "kagulat-gulat sa aming mga mata." (Mateo 21:42). Ang araw ng kaharian ng pagpapala ay hindi magiging isang Utopia na inisip ng tao, kundi isang araw ng liwanag at kagalakan na magmumula sa pagsilang ng "Araw ng katuwiran," na uusbong "na may kagalingan sa kanyang mga pakpak." Malakias 4:2

Ang Nawawalang Bisyon

Hindi naglaon matapos makatulog sa kamatayan ang mga apostol, nagsimulang kumupas ang bisyon ng pag-asa ng kaharian. Unti-unting nabuo ang dalawang maling pananaw upang punan ang puwang nito sa puso ng mga Kristiyano. Ang una ay ang kaharian ng Diyos ay itatag sa pamamagitan ng pagsasama ng simbahan sa mga makapangyarihang sibil. Alam na ngayon ng buong

Kristiyanong mundo kung gaano kabigong-kabiguan iyon. Pagkatapos ay nabuo ang maling teorya na ang kaharian na tinutukoy sa Bibliya ay isang matuwid na impluwensiya lamang na ipinapamalas sa k o ng puso at buhay ng mga mananampalataya. Sinasabing kapag ang buong mundo ay nagbalik-loob sa matuwid na pamumuhay, lubos nang darating ang kaharian.

Malaki at malawakang pagsisikap ng mga misyonaryo na baguhin ang buong mundo ang isinagawa, lalo na sa nakalipas na isang daang taon at kalahati, na may pag-asang matupad ang pangako ng kaharian. Ngayon ay unti-unti nang kinikilala na ang pananaw na ito ay kasing-nakakadismaya ng teorya ng simbahan-estado. Dahil dito, marami na ngayon ang umaamin na hindi nila talaga alam ang kahulugan ng Kristiyanismo, o kung ito ay nagtagumpay o nabigo. Makikita ito sa sumusunod, na isinulat ilang dekada na ang nakalipas ng yumaong Dr. Charles W. Ranson, Pangkalahatang Kalihim ng International Missionary Council, at inilathala sa magasin na Christian Century.

"Lalong kinikilala na hindi natin matatagpuan ang mga sagot sa ilan sa pinakakumplikadong tanong ng kasalukuyang praktis ng misyonaryo hangga't hindi natin nakakamit ang bagong kaliwanagan tungkol sa Kristiyanong kahulugan ng kasaysayan. Ano ang inaasahan nating mangyayari dahil sa misyonerong pangangaral ng simbahan? Ano ang kahulugan ng Kristiyanong pag-asa - sa loob ng kasaysayan at lampas pa rito? At ano ang kaugnayan ng pag-asang

ito sa ating misyonerong bokasyon? Sa isang diwa, ang kasalukuyang krisis ng misyon ay nagmumula sa pagkilala na hindi talaga natin alam ang mga sagot sa mga tanong na ito, o kung hindi man, ang mga sagot na karaniwang ibinibigay natin ay lubos na hindi sapat."

"Ang pag-unawa sa muling pag-usbong na interes sa eskatolohiya [ang kapalaran ng sangkatauhan] bilang isang anyo lamang ng pagtakas mula sa mga praktikal na suliraning naging masyadong mahirap lutasin ay isang ganap na maling pag-unawa rito. Ang mga tanong na ito ay, sa halip, bunga ng isang bagong realismo na kinikilala ang mapaminsalang kalikasan ng kasaysayan at naghahanap ng sagot dito sa liwanag ng kaganapan ng Kristiyanong pahayag at ng Kristiyanong pag-asa. Sila ay isang pagtatangka na isailalim ang buong makasaysayang gawain ng Kristiyanong misyon sa paghuhukom ng Salita ng Diyos."

"Dito nga tunay na nakahigit sa atin ang kasalukuyang paghatol ng Diyos. Maaaring ang pinakanaaasam ng Panginoon nating Diyos sa atin sa panahong ito ay isang masusing muling pagsusuri na may pagsisisi sa mga bagay na ating pinalpak sa payak na pagsunod - ang mga pananaw na ating pinabayaang pansinin, ang mga paninindigan na hindi natin nagkaroon ng lakas o tapang na ipatupad. Ito ay walang duda na magiging isang mabigat na daan. Ngunit maaari rin itong maging daan na humahantong sa muling pagkabuhay at pagbabago, hindi lamang para sa

kilusang misyonaryo kundi para sa buong simbahan."

"Kaya't ang pinakamalalim kong kumbiksyon ay ang hinihingi ng Diyos sa atin ay hindi isang napakagandang estratehiya sa misyon, hindi isang mapagkunwaring sentralisadong pagpapalano, kundi isang mapagpakumbabang pagbabalik sa Salita ng Diyos kung saan muling nakikilala natin ang ating Hukom at ang ating Tagapagligtas at muling tinatanggap ang ating mandato at ang ating mga tagubilin."

Narito ang isang tapat na pag-amin ng pagkabigo. Ito ay isang mapagkumbabang pag-amin sa kakulangan ng kaalaman tungkol sa mga layunin ng Diyos at kung anong gawain ang dapat gampanan sa pamamagitan ng simbahan. Hindi ito nagmula sa isang hindi kilalang karaniwang miyembro ng simbahan, kundi mula sa isang Doktor ng Divinidad, nagtapos sa Oxford University, ang Pangkalahatang Kalihim ng International Missionary Council, at isang malawak na binasang may-akda ng mga libro at artikulo tungkol sa Kristiyanong gawain ng misyon. Sa pagharap sa matinding katotohanan na nabibigo ang mga misyonaryong pagsisikap ng mga nasa simbahan, mariing inirekomenda niya na bumalik ang lahat sa Salita ng Diyos upang malaman kung ano talaga ang nais Niya na gawin nila. Kung totoo ang mga obserbasyon ni Dr. Ranson ilang dekada na ang nakalipas, lalong higit ngayong inilalarawan nito ang pangangailangan ng simbahan na bumalik sa Salita ng Diyos - ang Bibliya.

Sinabi ni Jesus sa mga Pariseo na pinawalang-bisa nila ang Salita ng Diyos sa pamamagitan ng kanilang sariling mga tradisyon—ang mga tradisyon ng tao. (Marcos 7:6-9). Ngayon ay inuulit ng kasaysayan ang sarili nito. Ang mga tradisyon at kaisipan ng nahulog na sangkatauhan, sa halip na ang Salita ng Diyos, ay lalo pang namumuno sa mga sistema ng simbahan at sa kanilang mga pagtuturo.

Sa paglipas ng mga siglo, lalong sinubukan ng iba't ibang tradisyon ng tao na pawalang-bisa ang Salita ng Diyos. Tiyak na ginawa ito ng tradisyon ng simbahan-estado, at bagaman karaniwang tinututulan na ngayon ang ideyang iyon, nag-iwan ito ng bakas sa pag-iisip na panrelihiyon. Sa kasalukuyan, sa maraming bansa, hinihikayat ng mga kilalang pinuno ng relihiyon ang pamahalaang sibil na impluwensiyahan ang pagpasa ng mga batas na inaakalang susuporta sa kani-kanilang ideya.

Isa sa pinakamaliling tradisyon ng mga tao ay ang ideya na ang ipinangakong kaharian ng Diyos ay dapat itatag sa pamamagitan ng pagsisikap ng tao. Sinasadya man o hindi, tinatanggihan ng maling kaisipang ito si Jesus bilang punong-sulok, gaya ng tiyak na pagtangga sa kanya ng mga Pariseo. Nais nila ng sarili nilang kaharian. Nabigla ang mga makabagong pinunong panrelihiyon sa plano ng Diyos na magtatag ng isang kaharian. Kaunti o wala silang pananampalataya sa ideya na gagamitin ang banal na kapangyarihan upang akuin ang pamamahala sa lupa. Pinupuri nila si Jesus bilang isang tao ngunit kaunti ang kanilang pansin sa mga

aral ng Salita ng Diyos na siya ang magiging Hari ng Lupa at mamamahala nang may "kapangyarihan sa lahat ng mga bansa." Pahayag 2:26,27; Awit 2:6-10; 1 Corinto 15:22-25

Si Jesus, ang Batong Pangulo

Dumating ang hatol sa bansang Israel, at darating ang hatol sa mundo sa takdang panahon at sa sariling paraan ng Diyos. Magluluksa ang buong Kristiyanismo dahil sa kabiguan nitong makamit ang mga layuning inisip ng tao. Habang gumuho ang kanilang bahay, si Jesus, ang ipinangakong Hari ng lupa, ang batong pangulo sa ibabaw ng kanyang bagong espirituwal na bahay na kanyang pinagtatayo, ay malapit nang simulan ang kanyang matuwid na paghahari. Tunay ngang gawa ito ng Diyos at kahanga-hanga sa aming mga mata. Ang mga tagasunod na sumusunod sa yapak ng Guro, habang nasasaksihan nila ang mga palatandaan ng nalalapit na kaharian, ay tunay na makapagsasabi, "Ito ang araw na ginawa ng Panginoon; tayo'y magagalak at magsasaya rito." Awit 118:24

Magalak tayo, hindi dahil sa pagkabigo ng mga simbahan, kundi dahil alam natin na may mas mabuting plano ang Diyos para sa pagbabagong-loob ng mundo. Ang kaniya ay isang planong magiging maluwalhating matagumpay, na magreresulta sa ipinangakong pagpapala sa lahat ng mga bansa sa lupa. (Genesis 22:18; Mga Gawa 3:25). Magalak tayo sa kaalaman at katiyakan na ang araw na ipinangako ng Panginoon ay magiging isang araw ng lumalaking liwanag at kagalakan.

Magwawakas ito sa isang kaluwalhatian para sa kaniya na sasaklaw sa buong lupa gaya ng pagsaklaw ng tubig sa dagat - hindi dahil sa mga pagsisikap ng tao, kundi dahil ito ay kaniyang gagawin. Habakuk 2:14

Tunay na kahanga-hanga ito sa paningin ng lahat ng nagagalak sa Diyos ng ating kaligtasan at mapagkumbabang tinatanggap si Cristo, ang Punong Bato , bilang kanilang Halimbawa, Tagapagligtas, at Hari.